

foto: Cant stop entertainment

Thy lejerer, hvor fanden ligger det ?

Gazetten satte på sidste aften de tre cosmopolitter Thomas Fleurquin, Lau Ebbesen og Filliee Bad Illiee i stævne til en kritisk snak om festivalens fremtid.

Festivalen har som alle rejst fra den dybe undergrund op til pengemændenes verden.

Derfor var det os nærliggende at få de to gadedrenge og gammel i gårde ravere, Ebbesen og Filliee fra bolværket, til at udfritte Chef d' Orchestre Fleurquin om hvad der nu skulle ske. I ægte Distortion stil starter samtalen også på gade plan! Det første vi hører da vi tænder diktafonen i morges er et grynet: Hold kæft! Jeg drikker hele tiden... Vil du spise noget tjald....

Læs et uddrag fra samtalen herunder, og hør hele interviewet på www.cphdistortion.dk i den kommende uge.

"Hvad fanden skal vi snakke om?" Thomas Fleurquin, Filliee Bad og Lau Ebbesen sidder skråt overfor hovedindgangen til Final Party i den klassiske Distortion-Limosine.

"Okay - hold kæft" starter Lau Ebbesen, som med sin rustne stemme lyder mest som Otto Brandenburg med blendet stemmebånd. Han fortsætter "Nu gider jeg ikke at snakke om Distortion. Thomas hvordan har du det?". Fleurquin, der netop er kommet ind i bilen fra det hektiske højhus, skal lige samle tankerne.

"Vil du have noget tjald?" spørger Ebbesen "det kan spises!".

Snakken bølgler frem og tilbage uden videre sammenhæng for så til sidst, at omhandle Fleurquins mission med Distortion.

Thomas: I starten handlede det om at holde fester, så man kunne kneppe unge piger. Altså, jeg holdt fest, så jeg også selv kunne komme til at feste!

Ja! Du er også franskmænd, konkluderes det rustent fra Ebbesen.

Thomas tager ikke notits af kommentar. Han fortsætter ufortrødent: Nu er det anderledes. Man indser hvor stort et ansvar man har, når man i løbet af 5 dage skal holde fest for 35.000 mennesker. Meget

kan gå galt. Lau: Hvad er du bange for mand?

Thomas får ikke lov til at svare, da Lau og Fillee bryder i med det de er bedst til: Klassisk Københavnske gårdmandssang. Lau spørger om Thomas ikke kommer til Thy Lejeren i august hvor drengene optræder.

"Thy lejerer, hvor fanden ligger det?" spørger Thomas. Ebbesen får lige nævnt en ekstra gang for Thomas at han har spise-hash, før Filliee overtager ordet: Hvad er alvor ift. Distortion så for dig?

Thomas: Jeg spiste middag med fucking Ritt Bjerregård forleden. Filliee: Tilykke med det.

Thomas: Nej, for helvede mand. Hvis man respekterer Ritt, respekterer man automatisk København. Men det er situationer som den, som gør at det hele må blive lidt mere business. Vi har med Distortion mulighed for at skabe en Københavnske pendant til Sonar festivalen. Distortion har nået sin guldalder, og på mange måder minder det her år mig om 2004, som var vores sidste turning point. Udviklingen bliver blandt andet at vi fortsætter med at samarbejde med udlandske klubber, så vi kan blive ved med at trække store musiknavne til festivalen. Og så skal vi fortsætte samarbejdet med alle de arrangører som vi har arbejdet med tidligere.

Lige inden Thomas må tage sin afsked med drengene, bliver Lau pludseligt nostalgisk: Thomas for helvede du har gjort mig glad i 10-år.

Thomas: Ja mand. Drengene det kan være at i skal holde fester næste år!

Toilet fester, udbryder Lau. Thomas kan lide ideen: Ja, i to skal holde toilet fester overalt næste år, jeg mener det mand, så kan i også få løn. "Fuck. Løn er the working mans dollar" kommer det kryptisk fra Lau.

"Okay drenge, vi ses" Thomas forsvinder ud af Limousinen. Lau og Filliee skal også tilbage til festen, men lige inden får vi lige en sidste opsummerende kommentar fra Filliee.

"Det var sku da noget lort Ebbesen. Det kunne vi jo overhovedet ikke finde ud af".

Et reformatorisk krydsfelt

Det slutter med den lyserøde robot i flammerne på Enghave plads.

Hvis du ikke ved det, er Du blevet forvrænget helt ud i alle hjørner af dit legeme. Lige meget om Du prøver at stritte dig udenom dette mangfoldige sammensurium, med din individuelle tilgang og styrke, er Du blevet indfanget i en særlig hybrid zone hvor alt der kan ske, uundgåeligt må ske, for dig.

Alle mellemtone er udvandet. En grov frasortering har været nødvendig.

Der eksisterer kun opgang eller fin nærmest gennemsigtig nedsmeltning.

Jeg har for længst overgivet mig til denne særlige fornemmelse af begær og frihed. Jeg er underlagt bedøvelse. Et tolerant vanvid af alsidig motion, et unikt element af spontan glæde og overensstemmelse. Set fra bussens tag; det rene arrangement af beundring.

Maksimering af rummet. Slow safari. På stedet. Nu projekteres alle tilladte tilbøjeligheder fast i mørket. Det er en særlig form for koordinering, men det lykkes altid at blive samlet.

Sammensat menneskelig frekvens. Et pangfarvede slør af varme og lyd.

En reformatorisk flydende ekspedition. Det er Copyflex der elegant justerer knapperne på sit elektroniske jakkesæt, flænger mit hylster og fokker os alle helt ned under fundamentet. En varm vrængende og ukontrolleret ligevægt. Lidenskabens spektakulære opvisning giver mig luft under benene. Jeg må op, op og gribe fat ved udspringet, holde mig helt tæt ved elefantens snabel udstyret med hysteriske øjne og eftergiveness.

Hvad der hidtil har været gemt, manifesterer sig på en gang så tydeligt i folket. Jeg drages ind i dette mægtige kludetæppe mens kødbyen overpisses og lydssystemet i den gamle slagtehal knækker nakken på sig selv med kedsommelig 90'ere og helt malplaceret softhouse betonerer. En tripla af invalideret tomrum desværre, men jeg er også udsøgt forelsket i gaden for øjeblikket.

En halv gris slænger sig på grillen og en stor koncentreret kniv deler ud af kødet.

Der er både salat og rabarber, flødeskum og estragon. Og det er gratis selvforplejning, generelt set.

Endelig kom sandheden frem mellem de blå og hvide skygger i morgenbilledet

Det lykkedes mig faktisk at glemme hvor jeg var, et kort øjeblik. Jeg forsvandt ned i mudderet akkompagneret af privilegier og legitim libido inden jeg så solen ramme det første af stilladset i baggården.

Skrevet af Thomas Christoffersen

Distortion Gazette Bagmænd:

Kasper Gisp! & Daniel Kragh-Jacobsen.

Forside / Bagside:

Mathias Wiik & Jonas Keimer.

61303075